

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לשבוע של פסח

פרשת תולדות - ויצא

מנוק מדבש	וילגא	יום
רנג	קמח ע"ב	ראשון
רנח	קמח ע"א	שני
רסד	קמח ע"ב	שלישי
רסה	קמח ע"א וע"ב	רביעי
רעו	קמח ע"א וע"ב	חמישי
רפג	קמח ע"א וע"ב	שישי
רצב	ק"ג ע"א	שבת

פרשת צן - בסוף תשפ"א

עלון מס' 126

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

צריכים לשמוח בליל הסדר מקבלת ההארות הנפלאות

על דא אשתני ליליא דא מפל שאר לילון, ובעינן למעבד שמא בכלא, ולמחדי בהאי ליליא, בגין דחדוותא הוא לעילא ותתא.

המצה היא רפואה רוחנית וקבלת האמונה

פד נפקו ישראל ממצרים, לא הוו ידעי עקרא ורזא דמהימנותא, אמר קדשא בריה דהוא, יטעמו ישראל אסותא, ועד דייכלון אסותא דא לא יתחזי להון מיכלא אחרא, פיון דאכלו מצה דאיהי אסותא, למיעל ולמנדע ברזא דמהימנותא, אמר קדשא בריה דהוא, מפאן ולהלאה אתחזי לון חמץ, וייכלון ליה, דהא לא יכיל לנזקא לון.

מתוק מדבש

יטעמו ישראל אסותא אמר הקב"ה יטעמו ישראל את המצה שהיא רפואה מדעות כוזבות ועבודות זרות שעבדו במצרים, וסגולתה לקבל עליו אמונה שלימה ועול מלכות שמים ועול המצות, ועד דייכלון אסותא דא לא יתחזי להון מיכלא אחרא ועד שיאכלו רפואה זו של המצה לא יראה להם מאכל אחר דהיינו חמץ, לכן נאסר החמץ בפסח בכל יראה ובכל ימצא, פיון דאכלו מצה דאיהי אסותא כיון שאכלו את המצה שהיא הרפואה להתרפאות מכל תחלואי דעות משובשות של מצרים, ועוד שהוא מסוגל למיעל ולמנדע ברזא דמהימנותא ליכנס ולדעת על ידי המצה בסוד האמונה שהיא קבלת עול מלכות שמים, אמר קדשא בריה דהוא, מפאן ולהלאה אתחזי לון חמץ וייכלון ליה דהא לא יכיל לנזקא לון אמר הקב"ה מכאן ואילך ראוי להם החמץ ויאכלו אותו כי כבר לא יכול להזיק להם, לפי שבפסח שהיו עדיין חולים בתחלואי מצרים אז אם יאכלו חמץ יעוררו את כח הקליפות, לכן היו צריכים להבדל ממנו, אבל אחר שנתרפאו ישראל ע"י אכילת המצה שוב לא יזיק להם החמץ ואין טעם לאסור אכילתו. (תצוה דף קפג ע"ב, ובביאורינו כרך ח עמ' נב-נג)

צריכים לשמוח בליל הסדר מקבלת ההארות הנפלאות

על דא על כן לפי שיש יחוד עליון שלא על ידינו, לכן אשתני ליליא דא מפל שאר לילון נשתנה לילה הזה מכל שאר הלילות, בכל הענינים שאנו עושים בלילה הזה יותר משאר לילות של שאר המועדים, (ה"ג העט"ו) ובעינן למעבד שנוייה בכלא לכן אנו צריכים לעשות שנויים בכל הענינים, כדי לרמוז על השתנות סדר האורות הבאים שלא בהדרגה, ולמחדי בהאי ליליא וצריכים לשמוח בלילה הזה, בהארות הנפלאות שמקבלים על ידי המוחין בלילה הזה, בגין דחדוותא הוא לעילא ותתא לפי שעתה יש שמחה למעלה ולמטה.

(אמור דף צה ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תצט)

המצה היא רפואה רוחנית וקבלת האמונה

פד נפקו ישראל ממצרים כשיצאו ישראל ממצרים לא הוו ידעי עקרא ורזא דמהימנותא לא היו יודעים עיקר וסוד האמונה, אמר קדשא בריה דהוא

הד' כוסות הם כנגד אותיות השם הוי"ה

כדין ארבעה כוסות, ארבע גאולות, קידוש על היין, לקבליה דדוד, הגדה, לקבליה דיצחק, ברפת המזון, לקבליה דיצחק, הלל הגדול, לקבליה דאברהם, מתתא לעלא סליק פגוונא דא. מצה לקבליה דדוד.

הטעם לציווי השי"ת ואתם תחרישון

תא חזי, הכא פד אתקריב פרעה לאגחא קרבא בהו בישראל, בההוא זמנא לא בעי קדשא בריה הוא דיתערוני ישראל אתערוותא לתתא פלל, דהא אתערוותא לעילא הוא, דהא אבהן אקדימו ואתערו אתערוותא דא לעילא, וזכותא דלהון קאים קמיה, (ואתערו אתערוותא דא), ולא בעא קדשא בריה הוא דישראל יתערוני לתתא פלל, (דהא אתערוותא לעילא הוה), הדא הוא דכתיב יהו"ה ילחם לכם ואתם תחרישון, תחרישון ודאי, ולא תתערוני מלה דלא אצטריף לכו.

למה קשין מזונותיו של אדם בקריעת ים סוף

תנינן דקשין מזונותיו דבר נש קמי קדשא בריה הוא פקריעת ים סוף, וכי קריעת ים סוף

מתוק מדבש

באותו הזמן לא רצה הקב"ה שיעוררו ישראל שום התעוררות מלמטה כלל, אפילו בתפלה וצעקה מפני שמצדם לא היו ראויים להנצל, ואם הם יעוררו בתפלה שצריכה לעלות דרך עליית העולמות ולבקוע בין החיצונים, אז יתעוררו המקטרגים כנגדם ותתעורר מדת הדין, ועוד דהא אתערוותא לעילא הוא כי כבר היתה התעוררות למעלה, והיינו דהא אבהן אקדימו ואתערו אתערוותא דא לעילא כי האבות הקדימו והעירו התעוררות זו למעלה, וזכותא דלהון קאים קמיה וזכות שלהם עמד לפניו להציל את בניהם, (והנה משמע שהדבר שנעשה לאדם בזכות אבות הוא טוב ואין בו כל כך קטרוג כמו בדבר שנעשה בבקשה ובתפלה), ולא בעא קדשא בריה הוא דישראל יתערוני לתתא פלל ולא רצה הקב"ה שישראל יעוררו מלמטה שום התעוררות כלל על ידי צעקה ותפלה הדא הוא דכתיב יהו"ה ילחם לכם ואתם תחרישון פירושו תחרישון ודאי ממש, שציום שישתקו מפני שצעקתם קרובה לקלקל ורחוקה מלתקן, ולא תתערוני מלה דלא אצטריף לכו ולא תעוררו דבר שאין צריך לכם. (בשלח דף מז ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' תקיח תקיט)

הד' כוסות הם כנגד אותיות השם הוי"ה

כדין אז כשהארת חסד גבורה תפארת שבו כלולים הנצח הוד יסוד מאירים אל המלכות [שכינה], הם נרמזים בסוד ארבעה כוסות שהם כנגד ארבע גאולות כנגד ד' לשונות של גאולה, דהיינו והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי, שהם כנגד חסד גבורה תפארת מלכות וכנגד ד' אותיות השם הוי"ה, ומפרש כוס של קידוש על היין הוא לקבליה דדוד כנגד דוד המלך שבמלכות, הכוס של הגדה הוא לקבליה דיצחק כנגד יעקב שבתפארת, הכוס של ברפת המזון הוא לקבליה דיצחק כנגד יצחק שבגבורה, הכוס של הלל הגדול הוא לקבליה דאברהם כנגד אברהם שבחסד, הרי הם נחשבים מתתא לעלא סליק פגוונא דא מלמטה למעלה עולה בזה האופן הנוכח. ואמר עוד מצה הוא לקבליה דדוד כנגד דוד שבמלכות. (זהר חדש כי תשא דף נה ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' שלד)

הטעם לציווי השי"ת ואתם תחרישון

תא חזי, הכא פד אתקריב פרעה לאגחא קרבא בהו בישראל בא וראה כאן אצל הים כאשר נתקרב פרעה לעשות מלחמה בישראל, בההוא זמנא לא בעי קדשא בריה הוא דיתערוני ישראל אתערוותא לתתא פלל

קָשָׁה קָמִיָּה, וְהִכְתִּיב (נחום א ד) גּוֹעַר בַּיָּם וַיִּבְשְׁהוּ, (עמוס ה ח) הַקּוֹרָא לְמִי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֶם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וְהָא פִּיּוֹן דְּסָלִיק רְעוּתָא קָמִיָּה, כִּלְאָ קָמִיָּה פְּאִיִן הוּא חָשִׁיב, וְאַתָּה אִמְרַתְּ דְקָרִיעַת יָם סוּף קָשָׁה קָמִיָּה.

אֵלָא בְּזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל אֲעַבְרוּ לְגַבֵּי יַמָּא, וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְמַקְרַע לֹון יַמָּא דְסוּף, אֲתָא רַהֵב הֵהוּא מְמַנָּא דְעַל מְצָרִים, וּבְעָא דִינָא מְקַמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, אֲמַר קָמִיָּה, מְאָרִיָּה דְעַלְמָא אֲמַאי אֲתָ בְּעִי לְמַעְבַּד דִּינָא עַל מְצָרִים, וְלְמַקְרַע יַמָּא לִישְׂרָאֵל, הָא פְּלָהוּ חֵיבִין קַמָּה, וְכָל אֲרַחָף בְּדִינָא וְקָשׁוּט, אֵלִין פְּלַחֵי עֲבוּדָה זָרָה וְאֵלִין פְּלַחֵי עֲבוּדָה זָרָה, אֵלִין בְּגַלּוּי עֲרִיּוֹת וְאֵלִין בְּגַלּוּי עֲרִיּוֹת, אֵלִין אוּשְׁדֵי דְמִין וְאֵלִין אוּשְׁדֵי דְמִין, בְּהֵהִיא שְׁעָתָא הָוָה קָשָׁה קָמִיָּה לְמַעְבַּר עַל אֲרַח דִּינָא.

וְהָא יִשְׂרָאֵל הָוּ נְטָלֵי עַל יַמָּא, דְכְתִיב (שמות יד טו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂה אֵלַי דְבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ, וְהָוָה קָשָׁה קָמִיָּה לְמַעְבַּר עַל דִּינָא וְלְמַקְרַע לֹון יַמָּא דְסוּף, וְאֵלְמָלָא דְאֲשַׁגַּח קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּזִכּוֹת אֲבָרְהָם, דְאֲקָדִים בְּצַפְרָא לְמַעְבַּד פְּקוּדָא דְמְאָרִיָּה וְרְעוּתָא דִּילִיָּה, כְּדְכְתִיב (בראשית כב ג) וַיִּשְׁפֹּם אֲבָרְהָם בַּבְּקָר, פְּלָהוּ אֲתָאֲבִידוּ בְּיַמָּא, בְּגִין דְבְכָל הַהוּא לִילִיא בְּדִינָא הָוָה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלִיָּהוּ דִישְׂרָאֵל.

מתוק מדבש

ואלו עובדי עבודה זרה, אֵלִין בְּגַלּוּי עֲרִיּוֹת וְאֵלִין בְּגַלּוּי עֲרִיּוֹת אֵלִין חוּטָאִים בְּגַלּוּי עֲרִיּוֹת וְאֵלִין חוּטָאִים בְּגַלּוּי עֲרִיּוֹת (כתב הרמ"ק נראה דלא גרסינן ליה ושגרת לשון איהו, שהרי כולם נבדקו במרה ונמצאו טהורים מאיסור עריות כמבואר במדרשים), אֵלִין אוּשְׁדֵי דְמִין וְאֵלִין אוּשְׁדֵי דְמִין אֵלִין שׁוּפְכִים דְמִים וְאֵלִין שׁוּפְכִים דְמִים, בְּהֵהִיא שְׁעָתָא הָוָה קָשָׁה קָמִיָּה לְמַעְבַּר עַל אֲרַח דִּינָא בְּאֻתָּה הַשְׁעָה הִיָּה קָשָׁה לְפָנֵי הַקַּב"ה לְעַבּוֹר עַל דֶּרֶךְ הַדִּין שְׁבוּ קִיּוֹם הָעוֹלָם.

וְהָא יִשְׂרָאֵל הָוּ נְטָלֵי עַל יַמָּא וְהֵנָּה יִשְׂרָאֵל הִיּוּ נּוֹסְעִים עַל הַיָּם, דְכְתִיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂה אֵלַי דְבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ וַיִּכְנְסוּ תוֹךְ הַיָּם וְאִין הַיָּם עוֹמֵד בְּפָנֵיהֶם, וְהָוָה קָשָׁה קָמִיָּה לְמַעְבַּר עַל דִּינָא וְלְמַקְרַע לֹון יַמָּא דְסוּף וְהִיָּה קָשָׁה לְפָנֵי לְעַבּוֹר עַל הַדִּין וְלִקְרוֹעַ לְהַם אֲתָ יָם סוּף, וְאֵלְמָלָא דְאֲשַׁגַּח קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּזִכּוֹת אֲבָרְהָם דְאֲקָדִים בְּצַפְרָא לְמַעְבַּד פְּקוּדָא דְמְאָרִיָּה וְרְעוּתָא דִּילִיָּה וְאֵם לֹא שְׁהַשְׁגִּיחַ הַקַּב"ה בְּזִכּוֹתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם שֶׁהָקָדִים בְּבָקָר לְעִשׂוֹת מִצְוֹת קוֹנוֹ וְרוֹצוֹן שֶׁלּוֹ פְּדֻכְתִּיב וַיִּשְׁפֹּם אֲבָרְהָם בַּבְּקָר, אִז ח"ו פְּלָהוּ אֲתָאֲבִידוּ בְּיַמָּא הִיּוּ כּוֹלָם נֹאכְדִים בֵּים, בְּגִין דְבְכָל הַהוּא לִילִיא בְּדִינָא הָוָה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלִיָּהוּ דִישְׂרָאֵל לְפִי שְׁבַכְל אוֹתוֹ הַלִּילָה הִיָּה הַקַּב"ה בְּדִין עַל יִשְׂרָאֵל, אֵלָא שְׁהַקַּב"ה שְׁהַשְׁגִּיחַ בְּעַקְדַת יִצְחָק שֶׁאִז נִשְׁבַּע הַקַּב"ה שֶׁלֹּא לְכַלּוֹת אֶת בְּנָיו, כְּמִ"ש

קָמִיָּה וְכִי קָרִיעַת יָם סוּף הִיָּתָה קָשָׁה לְפָנֵי הַקַּב"ה, וְהִכְתִּיב גּוֹעַר בַּיָּם וַיִּבְשְׁהוּ פִּי אִם יַגְעַר בֵּים מִיַּד יִתִּיבְשׁוּ מִיַּמּוֹ, כְּעִין שְׁכַתוּב (שמות יד כ"א) וַיִּשָּׂם אֶת הַיָּם לְחִרְבָּה, וְכַתִּיב הַקּוֹרָא לְמִי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֶם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ כְּעִין שְׁכַתוּב (שס פסוק כו) וַיִּשָּׁב הַיָּם לְפָנֹת בְּקָר לֹאִיתָנוּ, וְר"ל הֵלֵא הַקַּב"ה כֹּל יִכּוֹל וּבְמֵאֲמָרוֹ נַעֲשֶׂה הַכֹּל, וְהָא פִּיּוֹן דְּסָלִיק (דף קע"ב) רְעוּתָא קָמִיָּה וְהִי כִיּוֹן שְׁעוּלָה רְצוֹן לְפָנָיו לְעִשׂוֹת אִיזָה דְבַר, כִּלְאָ קָמִיָּה פְּאִיִן הוּא חָשִׁיב הַכֹּל נַחֲשָׁב לְפָנָיו כְּאִין, וְאַתָּה אִמְרַתְּ דְקָרִיעַת יָם סוּף קָשָׁה קָמִיָּה וְאַתָּה אִמְרַתְּ שְׁקָרִיעַת יָם סוּף הִיָּה קָשָׁה לְפָנָיו בְּתַמִּיָּה.

ומתוך אֵלָא בְּזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל אֲעַבְרוּ לְגַבֵּי יַמָּא אֵלָא בְּזַמְנָא שִׁישְׂרָאֵל עֲבָרוּ וּבְאֵו אֵל הַיָּם, וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְמַקְרַע לֹון יַמָּא דְסוּף וְרוֹצָה הַקַּב"ה לְקָרוֹעַ לְהַם אֲתָ יָם סוּף, אֲתָא רַהֵב הֵהוּא מְמַנָּא דְעַל מְצָרִים בְּא רַהֵב שְׁהוּא הַשֶּׁר שֶׁל מַעְלָה הַמְמוּנָה עַל מְצָרִים, וּבְעָא דִינָא מְקַמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וּבְקַשׁ מְלַפְנֵי הַקַּב"ה לְעִשׂוֹת דִּין, וְהִינּוּ אֲמַר קָמִיָּה, מְאָרִיָּה דְעַלְמָא, אֲמַאי אֲתָ בְּעִי לְמַעְבַּד דִּינָא עַל מְצָרִים וְלְמַקְרַע יַמָּא לִישְׂרָאֵל אֲמַר לְפָנָיו רַבּוֹן הָעוֹלָם לְמָה אֲתָ רּוֹצֵה לְעִשׂוֹת דִּין בְּמְצָרִים וְלִקְרוֹעַ אֶת הַיָּם לִישְׂרָאֵל, הָא פְּלָהוּ חֵיבִין קַמָּה הֵלֵא כּוֹלָם הֵם רְשָׁעִים לְפָנֶיךָ, וְכָל אֲרַחָף בְּדִינָא וְקָשׁוּט וְכָל דְרַכִּיךְ הוּא בְּדִין וְאַמַּת, אֵלִין פְּלַחֵי עֲבוּדָה זָרָה וְאֵלִין פְּלַחֵי עֲבוּדָה זָרָה אֵלִין עֲבוּדֵי עֲבוּדָה זָרָה

מעלות ההשגות בקריעת ים סוף

תְּנִינִן, חֲמַאת שְׂפָחָה חָדָא עַל יַמָּא, מַה דְּלָא חֲמַאת עֵינָא דִּיחֻזְקָא לְנַבִּיאָה, אִי אֵינּוּן אַתְדַּבְּקוּ
כָּל כְּפָה, נְשִׂיהוּן דִּישְׂרָאֵל כָּל שְׂפִין, בְּנִייהוּ כָּל שְׂפִין, גּוֹבְרִין כָּל שְׂפִין, סְנֵהֲדַרִּין כָּל
שְׂפִין, נְשִׂיאִים כָּל שְׂפִין, וְכָל שְׂפִין נְבִיאָה עֲלָאָה מְהִימְנָא מִשָּׁה, דְּאִיהוּ עַל כֻּלָּא.

גילוי כבוד השי"ת בעת השירה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיאָה שְׁעֵתָא דְהוּוּ קְיַימִין יִשְׂרָאֵל עַל יַמָּא וְהוּוּ אָמְרִי שִׁירְתָּא, אַתְגְּלִי
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהוּ וְכָל רְתִיכּוּי וְחִילּוּי, בְּגִין דִּינְדַּעוּן לְמַלְפִּיהוּן דְעֵבֵד לֹון כָּל
אֵינּוּן נְסִין וְגַבּוּרָאן, וְכָל חַד וְחַד יָדַע וְאֶסְתַּפֵּל מַה דְּלָא יָדַעוּ וְאֶסְתַּפְּלוּ שְׂאָר נְבִיאֵי עֲלָמָא.
דְּאִי תִימָא דְלָא יָדַעוּ וְלָא אַדְּבָקוּ חֲכַמְתָּא עֲלָאָה, מִן שִׁירְתָּא דָּא תְחַמִּי דְכֻלְהוּ בְּחֲכַמְתָּא
אֶסְתַּפְּלוּ, וְיָדַעוּ מַלְיִן וְאָמְרוּ, דְּאִי לָאו הָכִי אֵיךְ אָמְרוּ כְּלָהוּ מַלְיִן אַחְדִּין דְּלָא סָטוּ אֵלִין
מֵאֵלִין, וְמַה דְּאָמַר דָּא אָמַר דָּא, וְלָא אַקְדִּים מְלָה דָּא לְמְלָה דָּא, אֶלָּא כְּלָהוּ בְּשִׁקּוּלָא חָדָא,
וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא בְּפוּמָא דְכָל חַד וְחַד, וּמַלְיִן אַתְמָרוּ כְּלָהוּ כְּפָלוּ נְפִיקִין מִפוּמָא חַד, אֶלָּא
וְדָאִי כּוּלְהוּ בְּחֲכַמְתָּא עֲלָאָה אֶסְתַּפְּלוּ, וְיָדַעוּ מַלְיִן עֲלָאִין, וְרוּחָא דְקְדָשָׁא בְּפוּם כָּל חַד וְחַד.

מתוק מדבש

גילוי כבוד השי"ת בעת השירה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיאָה שְׁעֵתָא דְהוּוּ קְיַימִין יִשְׂרָאֵל
עַל יַמָּא וְהוּוּ אָמְרִי שִׁירְתָּא בְּאוּתָהּ שַׁעָה שִׁישְׂרָאֵל
הָיוּ עוֹמְדִים עַל הַיָּם וְאָמְרוּ הַשִּׁירָה, אַתְגְּלִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא עֲלֵיהוּ וְכָל רְתִיכּוּי וְחִילּוּי נִגְלָה הַקַּב"ה עֲלֵיהֶם
וְכָל מַרְכָּבוֹתָיו וְצַבָּאוֹ, בְּגִין דִּינְדַּעוּן לְמַלְפִּיהוּן דְעֵבֵד
לֹון כָּל אֵינּוּן נְסִין וְגַבּוּרָאן כְּדִי שִׁידַעוּ וַיִּכִּירוּ אֶת
מַלְכָם שַׁעָה לְהֵם כָּל אוֹתָם הַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת, וְכָל חַד
וְחַד יָדַע וְאֶסְתַּפֵּל מַה דְּלָא יָדַעוּ וְאֶסְתַּפְּלוּ שְׂאָר
נְבִיאֵי עֲלָמָא וְכָל אַחַד וְאַחַד יָדַע וְהִסְתַּכַּל מַה שֶׁלֹּא יָדַעוּ
וְהִסְתַּכְּלוּ שְׂאָר נְבִיאֵי עוֹלָם.

דְּאִי תִימָא דְלָא יָדַעוּ וְלָא אַדְּבָקוּ חֲכַמְתָּא עֲלָאָה
שָׂאֵם תִּאמַר שֶׁלֹּא הָיוּ יוֹדְעִים וְלֹא הִשִּׁיגוּ חֲכַמָּה
עֲלֵיוֹנָה, הָרִי מִן שִׁירְתָּא דָּא תְחַמִּי דְכֻלְהוּ בְּחֲכַמְתָּא
אֶסְתַּפְּלוּ וְיָדַעוּ מַלְיִן וְאָמְרוּ מִן שִׁירָה זֹו תִּרְאֶה שְׁכוֹלָם
הִסְתַּכְּלוּ בְּחֲכַמָּה וַיִּדַּעוּ הַדְּבָרִים, וְאַחַר כֵּן אָמְרוּ הַשִּׁירָה,
דְּאִי לָאו הָכִי אֵיךְ אָמְרוּ כְּלָהוּ מַלְיִן אַחְדִּין שָׂאֵם
לֹא כֵן אֵיךְ אָמְרוּ כוֹלָם דְּבָרִים אַחֲדִים וְשׁוּיָם, דְּלָא סָטוּ
אֵלִין מֵאֵלִין, וְמַה דְּאָמַר דָּא אָמַר דָּא, וְלָא אַקְדִּים
מְלָה דָּא לְמְלָה דָּא וְלֹא נָטוּ אֵלּוּ מֵאֵלּוּ וְמַה שֶׁאָמַר זֶה
אָמַר זֶה וְלֹא הַקְּדִים דִּיבּוּר זֶה לְדִיבּוּר זֶה, אֶלָּא כְּלָהוּ
בְּשִׁקּוּלָא חָדָא אֶלָּא כוֹלָם אָמְרוּ יַחַד בְּמִשְׁקַל אַחַד, וְרוּחָא
דְקוּדְשָׁא בְּפוּמָא דְכָל חַד וְחַד וְרוּחַ הַקּוּדֶשׁ הִיא שׁוֹרָה

(נלשטיא כנ טו) כי נשבעתי נאם ה' וגו' והרכה ארבה את
זרעך, וגם הבטיח הקב"ה לאברהם בברית בין הבתרים,
(סס טו יד) וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי, ואחרי כן
יצאו ברכוש גדול, ועוד במדה שדנו את ישראל נדונו
כמ"ש (שמות יט יא) בדבר אשר זדו עליהם, ובכח זה קרע
הקב"ה את הים לפני בני ישראל.

(תרומה דף קע ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ז עמ' תקכט-תקלה)

מעלות ההשגות בקריעת ים סוף

תְּנִינִן שלמדנו במכילתא (פ' נשלט, נפסוק זה אל"י ואלו"ס),
(ס"ג הרמ"ק) חֲמַאת שְׂפָחָה עַל יַמָּא, מַה דְּלָא
חֲמַאת עֵינָא דִּיחֻזְקָא לְנַבִּיאָה רֵאתָה שְׂפָחָה עַל הַיָּם,
מַה שֶׁלֹּא רֵאתָה עֵינֵי יַחֲזַקָּא לְנַבִּיאָה, אִי אֵינּוּן אַתְדַּבְּקוּ
כָּל כְּפָה אִם הַשְּׂפָחוֹת הִשִּׁיגוּ כָּל כַּךְ, נְשִׂיהוּן דִּישְׂרָאֵל
כָּל שְׂפִין נְשִׂיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִשִּׁיגוּ יוֹתֵר, בְּנִייהוּ
כָּל שְׂפִין בְּנִייהֶם הַזְּכָרִים כָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִשִּׁיגוּ עוֹד יוֹתֵר,
גּוֹבְרִין כָּל שְׂפִין הָאֲנָשִׁים כָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִשִּׁיגוּ עוֹד יוֹתֵר,
סְנֵהֲדַרִּין כָּל שְׂפִין שֶׁהִשִּׁיגוּ עוֹד יוֹתֵר, נְשִׂיאִים כָּל שְׂפִין
שֶׁהִשִּׁיגוּ עוֹד יוֹתֵר, וְכָל שְׂפִין נְבִיאָה עֲלָאָה מְהִימְנָא
מִשָּׁה דְּאִיהוּ עַל כֻּלָּא וְכָל שֶׁכֵּן הַנְּבִיאָה הַגְּדוֹל הַנֶּאֱמָן
מִשָּׁה רַבִּינוּ שֶׁהוּא לְמַעַלָּה עַל כוֹלָם, וְדָאִי אֶת הַשְּׂגָתוֹ
הַגְּדוֹלָה אִי אֶפְשֵׁר לְשַׁעַר.

(ויקרא דף כב ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' רסג)

וְאֶפִּילוֹ אֵינּוֹן דְּבִמְעֵי אִמְהוֹן הוּוּ אֶמְרֵי שִׁירְתָּא כְּלֵהוּ כְּחָדָא, וְהוּוּ חֲמָאן כְּלֵהוּ מַה דְּלֵא חֲמָא יְחֻזְקָא לְנְבִיאָהּ, וְעַל כֵּן הוּוּ כְּלֵהוּ מִסְתַּפְּלֵי כְּאֵלוֹ חֲמָאן עֵינָא בְּעֵינָא, וְכֵן סִימּוֹ מְלִין כְּלֵהוּ מִתְבַּסְּמֵן בְּנַפְשֵׁיהוּ, וְתֹאבִין לְמַחְמֵי וְלֵאסְתַּפְּלָא, וְלֵא הוּוּ בְּעָאן לְנַטְלָא מִתְמָן מִסְגִּיאוֹת תִּיאוּבְתָא.

הזוכה לומר השירה בעוה"ז יזכה לאומרה בתחיית המתים

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, (דָּא הוּא) לְדַרְי דְּרִין, בְּגִין דְּלֵא יִתְנַשֵּׁי מִנְיֵיהוּ לְעֵלְמִין, דְּכָל מֵאן דְּזָכִי לְהֵאֵי שִׁירְתָּא בְּהֵאֵי עֵלְמָא, זָכִי לֵה בְּעֵלְמָא דְּאֵתֵי, וְזָכִי לְשַׁבְּחָא בְּהָ בְּיוֹמוֹי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, בְּחֻדוֹתָא דְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכִתִּיב לֵאמֹר, לֵאמֹר בְּהֵהוּא זְמָנָא, לֵאמֹר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּזְמָנָא דְּשִׁרוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא, לֵאמֹר בְּגְלוֹתָא, לֵאמֹר בְּפוּרְקָנָא דְּלֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר לְעֵלְמָא דְּאֵתֵי.

מתוק מדבש

הזוכה לומר השירה בעוה"ז יזכה לאומרה בתחיית המתים

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר פִּירוּשׁוֹ לְדַרְי דְּרִין שִׁיאֲמְרוּ אוֹתָהּ לְדוּרֵי דוֹרוֹת, בְּגִין דְּלֵא יִתְנַשֵּׁי מִנְיֵיהוּ לְעֵלְמִין כִּי לֹא תִשְׁכַּח מֵהֶם לְעוֹלָם, דְּכָל מֵאן דְּזָכִי לְהֵאֵי שִׁירְתָּא בְּהֵאֵי עֵלְמָא שְׂכַל מִי שְׂזוּכָה לומר שִׁירָה זוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכִי לֵה בְּעֵלְמָא דְּאֵתֵי יִזְכֶּה לֵאמֹרָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּעַת תְּחִיית הַמֵּתִים, וְזָכִי לְשַׁבְּחָא בְּהָ בְּיוֹמוֹי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּחֻדוֹתָא דְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְיִזְכֶּה לִשְׁבַח בְּהָ בִּימֹת הַמְּשִׁיחַ בְּעַת שְׁתַּשְׁמַח כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּב"ה, דְּכִתִּיב לֵאמֹר, שְׁפִירוּשׁוֹ לֵאמֹר, בְּהֵהוּא זְמָנָא לֵאמֹרָה בְּעַת קְרִיעַת יַם סוּף, לֵאמֹר, בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּזְמָנָא דְּשִׁרוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא לֵאמֹרָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנָן שְׁכֻנוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָא לְבַטַּח, לֵאמֹר, בְּגְלוֹתָא לֵאמֹרָה בְּגְלוֹת, לֵאמֹר, בְּפוּרְקָנָא דְּלֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל לֵאמֹרָה בְּעַת גְּאוּלַּת יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, לְעֵלְמָא דְּאֵתֵי לֵאמֹרָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּתְחִיית הַמֵּתִים.

(בשלה דף נד ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' תרד)

בפה של כל אחד ואחד, ומלין כְּלֵהוּ אֶתְמָרוּ כְּאֵלוֹ נְפָקִין מִפוּמָּא חַד וְדַבְרֵי הַשִּׁירָה נֹאמְרוּ כֹּאֵלוֹ יֵצְאוּ מִפֶּה אֶחָד, הָרִי מִכָּאן רֹאִיָּה שֶׁהַשִּׁירָה כּוֹלֵם בְּחִכְמָה וְיִדְעוּ כֹל מַה שֶּׁאֲמָרוּ.

(ס"ג הרמ"ק ומה דניני וזניי נמחק), ואמר וְאֶפִּילוֹ אֵינּוֹן דְּבִמְעֵי אִמְהוֹן הוּוּ אֶמְרֵי שִׁירְתָּא כְּלֵהוּ כְּחָדָא וְאִפִּילוֹ הַתִּינוּקוֹת שֶׁהָיוּ בְּמַעֲי אִמָּם הָיוּ אוֹמְרִים שִׁירָה כּוֹלֵם כֹּאֵחֵד, וְהוּוּ חֲמָאן כְּלֵהוּ מַה דְּלֵא חֲמָא יְחֻזְקָא לְנְבִיאָהּ וְכּוֹלֵם רֹאוּ מַה שֶּׁלֹּא רָאָה יְחֻזְקָא לְנְבִיאָהּ, וְעַל כֵּן הוּוּ כְּלֵהוּ מִסְתַּפְּלֵי כְּאֵלוֹ חֲמָאן עֵינָא בְּעֵינָא וְעַל כֵּן כּוֹלֵם הָיוּ מִסְתַּכְלִים כֹּאֵלוֹ הָיוּ רוֹאִים עֵין בְּעֵין, וְכֵן סִימּוֹ מְלִין כְּלֵהוּ מִתְבַּסְּמֵן בְּנַפְשֵׁיהוּ וְכִשְׁגֹּמְרוּ דַבְרֵי הַשִּׁירָה הָיוּ כּוֹלֵם מְבוּשְׁמִים בְּנַפְשָׁם, וְתֹאבִין לְמַחְמֵי וְלֵאסְתַּפְּלָא וְהָיוּ מִתְאִוִּים לְרֹאוֹת וְלִהְיוֹת כֹּל עוֹד בְּמִרְאוֹת אֱלֹהִים, וְלֵא הוּוּ בְּעָאן לְנַטְלָא מִתְמָן מִסְגִּיאוֹת תִּיאוּבְתָא וְלֵא הָיוּ רוֹצִים לִיסַּע מִשָּׁם מִחַמַּת גּוֹדֵל הַתְּשׁוּקָה לִהְיוֹת כֹּל. (בשלה דף ס ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' תרסו-תרסח)

לכל קוראי העלון מתוק מדבש ולכל בית ישראל

א פריליטצן אין כשר'ן פסח - בניסן (גא'לו) ובניסן צתידין להגא'ל בגא'לא ובאמ'ן קריב

פרשת צו תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

